

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט נועם רף

תובע פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד אורן בושרי

נגד

נתבעות 1. עיריית אור עקיבא
2. הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד מארק שירין

פסק דין

1 כללי:

2 1. התובע טוען שנפגע כתוצאה ממפגע במדרכה. השאלות שבמחלוקת הינן האם התובע הוכיח את
3 קרות האירוע הנטען על ידו, ככל שהתובע עמד בנטל זה האם לנתבעת אחריות למפגע ולנזק,
4 וככל שכך הדבר מהו שיעור הנזק והאם לתובע אשם תורם.

5 2. ביום 15.6.26 התקיים דיון הוכחות. במעמד זה נשמעה עדותם של התובע ועד מטעמו, מר דוד
6 סלאוטיין. הצדדים סיכמו את טענותיהם בכתב.

7 הוכחת קרות האירוע:

8 3. הלכה היא שהמוצא מחברו עליו הראיה ועל התובע הנטל להוכיח את עצם קרות האירוע הנטען
9 על ידו.

10 4. התובע טוען בתצהירו כדלהלן:

11 "ביום 6.3.2020 ארעה לי תאונת נפילה באור עקיבא, רצתי ולפתע נפלתי לבור הנראה בתמונה
12 ונחבלתי. לא הצלחתי לקום ופינו אותי באמצעות מד"א. ראו דו"ח מד"א".

13

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובע מוסיף ומציין בתצהירו:
- 2 "זה היה ברחוב החרוב 14 בעיר, במקום הנראה תחת השלולית העליונה בתמונה".
- 3 התובע צירף את התמונה הבאה:

4

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

1. התובע צירף לתיק המוצגים מטעמו דו"ח רפואי ממד"א מיום 6.3.26 בו נרשמו הפרטים הבאים: שעת קבלה 02:37, שעת הגעה 02:51. שעת פינוי 03:09. כתובת האירוע כפי שנמסר ביומן מוקד: אור עקיבא, החרוב 14. בפרק האנמנזה נרשם:
"תלונה עיקרית: חבלה בבגפיים.
מחלה נוכחית: בהגעתנו, שוכב על המדרכה, כאוב, מטופל ע"י כו"ן מד"א.
לדבריו שתה מעט אלכוהול, רץ מעד ונפל. נחבל בירך שמאל, ללא חבלות נוספות, ללא איבוד הכרה. רקע רפואי נלקח טלפוניית מאמו.
בבדיקה, בהכרה מלאה, ללא קושי נשימה, יציב, שינוי צורה ונפיחות בירך שמאל".
6. גרסתו של התובע נתמכה בעדותו של העד מר דוד סלאוטיץ. העד תיאר את האירוע בתצהירו בדברים הבאים:
"אני זוכר שהתהלכנו שם ברחוב ולפתע ראיתי את ... (התובע – הוספה של הח"מ) שוכב על הרצפה.
ראיתי שהיה שם בור שגרם לו לנפילה"
7. למען יובהרו דברים העד הבהיר בחקירתו הנגדית שבזמן האירוע הוא הלך לשירותים ולא ראה את הנפילה עצמה (ר' עמ' 11 ש' 35-33 לפרוטוקול).
8. עדותו של התובע לעניין עצם קרות האירוע לא נסתרה במהלך חקירתו הנגדית ומדובר היה בעדות עקבית. התובע חזר והעיד שהאירוע קרה בכתובת בסמוך לרח' החרוב 14 (ר' עמ' 8 ש' 3, 10, ו 12 לפרוטוקול).
9. עדותו של התובע נתמכת בעדותו של העד מטעמו לכך שראה אותו שוכב על הרצפה וכן בדו"ח מד"א לפיה נמצא שוכב על המדרכה, פגוע, בכתובת החרוב 14 אור עקיבא. משמע, אין המדובר בעדות יחידה של בעל דין, אלא בעדות עקבית של בעל דין שלא נסתרה שנתמכת בעדותו של עד נוסף ודו"ח מד"א.
10. יתרה מכך, התובע צירף לכתב התביעה תמונה של המקום בו ארע האירוע הנטען. התובע העיד שצילם את התמונה לאחר האירוע. התובע העיד שחזר למקום שהיה עם קביים, אך אינו זוכר תאריך מדויק (ר' עמ' 6 ש' 35-34 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

11. למרות שהתובע התבקש במעמד הדיון להמציא את התמונה בטלפון שלו על מנת לנסות ולאתר תאריך מדויק בו צולמה התמונה והתובע לא הצליח לעשות כן, איני זוקף את האמור לרעתו. ראשית, באפשרות הנתבעות היה לבקש את האמור קודם לדיון. שנית, מדובר בתמונה שצולמה ככל הנראה כ-6 שנים קודם לדיון, כך שייתכן וזו אינה בנמצא נוכח החלפת טלפונים וגיבוי חלקי (ר' עמ' 7 ש' 4 לפרוטוקול).
12. לא זו אף זו, לנתבעות כתובת נטענת של האירוע. בתמונה ניתן לראות סמוך למפגע הנטען נקודת תשתית. באפשרות הנתבעות היה להגיע לכתובת זו, למצוא את נקודת התשתית ולבחון את טענות התובע. דא עקא, הנתבעות לא עשו כן. הנתבעות לא הביאו כל ראיה או עד שיש בו כדי לסתור את מיקום האירוע מושא התביעה ואת נכונות התמונה. הלכה היא שאי זימונו של עד או ראיה יעמדו לרעת הצד אשר נמנע מלהביאם.
13. אין די בטענת ב"כ הנתבעות במעמד הדיון לכך שבמקום הקימו בניינים חדשים (ר' עמ' 8 ש' 28-32 לפרוטוקול). ראשית, לא ברור כיצד טענה זו קשורה למדרכה. שנית טענה זו נטענה בעלמא ונעדרת כל תימוכין ועדות מצד הנתבעות.
14. לאור כל המפורט לעיל, התובע עמד בנטל שמוטל לפתחו להוכיח את קרות האירוע מושא התביעה.

אחריות הנתבעת/הרשות המקומית:

15. בע"א 544/10 פלונית נ' עיריית כפר קאסם נקבע לעניין אחריות רשות מקומית:
- "האחריות המוטלת על רשות מקומית לנקוט אמצעי זהירות מפני אפשרות פגיעה של עוברי אורח, קמה הן מכוח סעיף 35 לפקודת הנזיקין, והן מכוח סעיפים 235 ו-236 לפקודת העיריות [נוסח חדש]. על הרשות המקומית לדאוג, במסגרת הסביר, לתקינות מערכת הכבישים והמדרכות שבתחום שיפוטתה"
- בימ"ש הוסיף וקבע:
- "סבורני, כי אי הסדרתו של בור עמוק, ולמעשה התעלמות ממנו, הוא במובהק הפרת חובת הזהירות המוטלת על המועצה. בניגוד לנטען על ידי המשיבה (סעיף 37 לסיכומיה), לא בהגזמה בדרישות זהירות עסקינן, כי אם בלז חובת הזהירות המוטלת עליה".

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

16. בת"א (שלום עפי') 25593-10-22 פלוני נ' עיריית נוף הגליל, סיכם בימ"ש את ההלכות בנושא,
בדברים הבאים:

"ביחס לאחריות העירייה. חבות מכוח רשלנות מחייבת הוכחת שלושה אלה: קיומה של חובת זהירות בין המזיק לניזוק, הפרת אותה חובה בהתרחשות וקשר סיבתי בין הפרת החובה לנזק שנגרם. בענייננו, אין חולק שקמה חובת זהירות מושגית וקונקרטית, של הנתבעת כלפי התובע בהיותו משתמש בדרך שבתחומה לתחזוקתם ותקינותם היא אחראית. העירייה אחראית --- סוף עמוד 5 --- לתקינות המדרכות והכבישים באחריותה וחלה עליה אחריות מושגית וקונקרטית ביחס להולכים ברחובותיה. כאשר מדובר במכשול, הרשות המקומית חבה באיתורו וסילוקו בפרק זמן סביר גם כשהדבר כרוך בעלות. (תא (חי') 15315-11-22 פלונית נ' עיריית חיפה). העירייה הפרה את חובת הזהירות בכך שלא פעלה לתחזוקה תקינה של המדרכות והסרת מכשולים, היעדר ידיעה בפועל על המפגע אינו פוטר מאחריות, שכן חובת העירייה כוללת בדיקה אקטיבית ושקידה ראויה לאיתור סיכונים במרחב הציבורי (ע"א 862/80 עיריית חדרה נ' אהרון זוהר). האחריות המוטלת על רשות מקומית לנקוט אמצעי זהירות מפני אפשרות פגיעה של עוברי אורח, קמה הן מכוח סעיף 35 לפקודת הנזיקין, והן מכוח סעיפים 235 ו-236 לפקודת העיריות. על הרשות המקומית לדאוג, במסגרת הסביר, לתקינות מערכת הכבישים והמדרכות שבתחום שיפוטא. אי הסדרתו של בור הוא הפרת חובת הזהירות המוטלת על המועצה (ע"א 544/10 פלונית נ' עיריית כפר קאסם). על רשות מקומית מוטלת חובה לאתר ולתקן מפגעים ומכשולים שיש בהם כדי לסכן את העוברים בדרך באופן בלתי סביר (רע"א 4082/21 עיריית אום אל פחם נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ. אין מקום שהעירייה תמתין בחיבוק ידיים להתראות או הודעות מאחרים לאיתור מפגעים, וחלה עליה חובה יזומה לסריקת רחובות העיר לצורך כך (ת"א 22593-11-21 פלוני נ' עיריית רמת גן). נפסק שהחובה הבסיסית של הרשות המקומית, היא לקיים מערכת פיקוח וטיפול שיבטיחו הקטנת המפגעים ככל הניתן. במקרה דנן הנתבעת אמורה לבדוק תקינות המדרכה אחת לתקופה, אולם לא הוכח מתי בדיקה זו נעשתה ומה היו ממצאיה (תא (ת"א) 26406-12-20 פלוני נ' עיריית רמת גן)".

17. בתצהירו של התובע התייחסות לכך שמדובר בשלולית העליונה שבתמונה.

18. ניתן לראות בתמונה שהאבנים המשתלבות במקום יוצרות שקע בו עומדים מים. למרות שלא ניתן לדעת מהו עומק השקע, ניתן להבין מההתמונה שקיים שינוי משמעותי בתווי המדרכה, דבר אשר יש בו כדי להוות מפגע.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

19. לא נעלמה מעיני טענת הנתבעות בסיכומיהן לכך שלא ניתן לצפות מהרשות המקומית לתקן כל
2 מרצפה ששוקעת, אך במקרה דנא הנתבעת 1 לא פעלה לתחזוקה תקינה של המדרכות והסרת
3 מכשולים. כפי שצויין לעיל, היעדר ידיעה בפועל על המפגע אינה פוטרת מאחריות, שכן חובת
4 העירייה כוללת בדיקה אקטיבית ושקידה ראויה לאיתור סיכונים במרחב הציבורי.
 20. זאת ועוד וכפי שצויין לעיל, באפשרות הנתבעות היה לצאת למקום האירוע הידוע, לבדוק,
5 להציג ראיות שיש בהן כדי לסתור את עצם נכונות התמונה או היעדרו של מפגע, לתמוך טענות
6 אלו בתצהיר או בחוות דעת, אך הנתבעות נמנעו מלעשות כן ועל כך אין להן להלין אלא על
7 עצמן.
8
 21. לאור המפורט לעיל, התובע עמד בנטל שמוטל פתחו להוכיח את המפגע הנטען שיש בו כדי
9 להוות סיכון. לנתבעת 1 חובת זהירות מושגית וקונקרטית לנקוט אמצעי זהירות מפני אפשרות
10 פגיעה של עוברי אורח, כולל התובע, והנתבעת 1 הפרה חובה זו.
11
 22. בשלב זה יש להמשיך ולבחון את סוגיית הנכות הרפואית והתפקודית, הנזק והאשם התורם של
12 התובע.
13
- הנכות הרפואית:**
- 14
23. בתיק מונה מטעם ביהמ"ש מומחה רפואי בתחום האורתופדיה, ד"ר שי שמש.
15
 24. בחוות דעת מיום 2.8.24 קבע המומחה שלתובע נותרה נכות צמיתה בשיעור של 10% בגין פגיעה
16 בירך שמאל המתבטאת בהגבלה בטווחי התנועה במפרק ירך שמאל, לאחר שבר שטופל בניתוח
17 לשחזור וקיבוע פנימי עם מסמר תוך לשדי וכן נכות צמיתה בשיעור של 5% בגין צלקות מעט
18 גסות.
19
 25. כמו כן, המומחה סבר שלאחר התאונה והניתוח סבל התובע מפגיעה חלקית ברמה ניכרת מאשר
20 כיום ועל כן ראה לנכון להמליץ על אי כושר זמני מלא (100%) לתקופה של 90 ימים מהתאונה
21 (מיום 6.3.20 ועד לתאריך 4.6.20) ונכות זמנית בשיעור של 30% מתאריך 5.6.20 ועד ליום
22 3.9.20.
23
 26. מאחר ובמועד הבדיקה חלפו 4 שנים מאז התאונה, המומחה אינו צופה שינוי במצבו של התובע
24 וכן ייתכן שהתובע יזדקק לטיפולים בכאב, לטיפולים פיזיותרפיים ובסבירות נמוכה אף לניתוח
25 בעתיד. טיפולים אלו נמצאים בסל הבריאות ואינם כרוכים בתשלום.
26

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

27. המומחה הוסיף וציין בחוות דעתו שהינו סבור שהתובע אינו כשיר לעבודה הכרוכה במאמץ
פיזי קיצוני הגורם לעומס על רגל שמאל.

28. הצדדים לא ביקשו לחקור את המומחה על חוות דעתו ולא הפנו אליו שאלות הבהרה.

הנכות התפקודית:

29. בע"א 3049/93 סימא גירוגיסיאן נ' סייף רמזי, פ"ד נב(3) 792, נקבע:

"נכות תפקודית, אשר באה להצביע על הפרעה בתפקודו של מי שנפגע גופנית, יכולה אפוא להיות זהה או דומה לנכות הרפואית, וכך בהרבה מקרים. אך היא יכולה להיות גם שונה ממנה. על רקע זה התפתח השימוש במונח של נכות תפקודית (או נכות פונקציונלית), המבטא את מידת הפגיעה בכושר התפקוד, אשר לא בהכרח זהה לשיעור הנכות הרפואית. התפתחות זו באה לבטא את תרגום הנכות הרפואית לנכות אשר באה לבטא את מידת הפגיעה בתפקודו של הנפגע. בשל השוני האפשרי בין הנכות הרפואית לבין הנכות התפקודית, מתבקשים מומחים רפואיים לא אחת לחוות דעתם גם באשר לנכותו התפקודית של התובע, ולא רק לזו הרפואית. בתי-המשפט אף הם מבחינים לא אחת בין השתיים. אכן, בפסיקה מאוחרת, כשבא בית-המשפט להסתמך על שיעור הנכות כמבטא הפסד כושר השתכרות, הוא התייחס לנכות התפקודית (או הפונקציונלית) ולא לנכות הרפואית".

30. ומן הכלל אל הפרט, הנתבעות, בהגנותן, אינן טוענות להיעדר משמעות תפקודית כתוצאה מהפגיעה בדרך (להבדיל מהצלקת) והתובע, בהגנותו, טוען בסיכומיו לגריעה תפקודית בשיעור של 8%.

31. לאור האמור הנני רואה לנכון לאמץ את את גישת התובע ולהעמיד את הנכות התפקודית בשיעור של 8%.

הפיצוי:

נתוני יסוד:

תאריך לידה: 25.9.2002

תאריך אירוע: 6.3.2020

גיל במועד התאונה: 17 שנים ו 6 חודשים

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

1 גיל כיום: 23 שנים ו 11 חודשים.

2 נכות רפואית: 14.5%

3 נכות תפקודית: 8%.

4 עיסוק: עצמאי בשוק ההון

5 **הפסדי שכר לעבר:**

6 32. בזמן האירוע התובע היה קטין ואמור היה להיות תלמיד בכיתה י"ב.

7 33. בהתאם לעדותו הוא אינו זכאי לתעודת בגרות ו"פספס" שנה שלמה בי"ב (ר' עמ' 5 ש' 28
8 לפרוטוקול).

9 34. התובע התגייס לצבא ולאחר 3 שבועות ובהתאם לתיעוד שהציגה הנתבעת שוחרר מצה"ל
10 בפרופיל 21 עקב פניה לקב"ן וממצאים של הפרעת אישיות מצבר B (נרקסיסטי וגבולי), אי
11 התמדה בלימודים וקשיים אל מול סמכות שיחמירו עם הזמן במידה ולא ישוחרר.

12 35. התובע לא הציג כל ראיה בנוגע לכושר ההשתכרות שלו מאז השחרור מצה"ל ועד היום (תקופה
13 של 5 שנים). בהתאם לדו"ח רציפות ביטוח (צורף כחלק מסיכומי הנתבעות), התובע עבד בשנים
14 2021 ו 2024 תקופה של חודש אחד כל שנה ומאז 2024 ובהתאם לעדותו ודו"ח רציפות ביטוח
15 נרשם כעוסק מורשה בשוק ההון לאחר שלמד מספר קורסים לא רשמיים במרשתת. התובע לא
16 הציג בנוגע לכך כל ראיה לרבות אישור בדבר למידה והכנסות.

17 36. הלכה למעשה, רב הנסתר על הגלוי בנוגע לעיסוקיו של התובע מאז שחרורו מהצבא ועד היום.

18 37. לאור זאת ובהתחשב בכך שרכיב הנזק של הפסד שכר לעבר הינו בגדר נזק מיוחד שדורש
19 הוכחה, איני רואה לנכון לפסוק לתובע כל פיצוי ברכיב נזק זה ואף בסיכומי התובע לא מפורט
20 תחשיב ברכיב זה, אלא אך בנוגע לאובדן כושר השתכרות לעתיד.

21 **אובדן כושר השתכרות:**

22 38. התובע יליד 25.9.2002 כיום בן 23 שנים ו 11 חודשים.

23 39. לטענת התובע בסיכומיו, התובע טרם החל לכתוב את סיפור חייו ובהתחשב בזאת שהיה קטין
24 בזמן האירוע מושא התביעה, יש לחשב את הכנסתו לפי הכנסה חודשית של 13,267 ₪.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

- 1 40. לעומת זאת, לטענת הנתבעות בסיכומיהן, מאז שחרורו של התובע מהצה"ל התובע אינו עובד
- 2 באופן מסודר, אין כל ראיה בדבר הכנסותיו כעצמאי וזאת למרות שהוא נמצא בשוק העבודה
- 3 למעלה מ 5 שנים.
- 4 41. יתרה מכך, התובע התקשה בלימודיו, לא סיים 12 שנות לימוד, אינו זכאי לתעודת בגרות,
- 5 שוחרר מצה"ל בשל מצב נפשי ועל כן אין כל בסיס לעריכת החישוב האקטוארי לפי השכר
- 6 הממוצע במשק או קרוב לכך.
- 7 42. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבורני כי בהתחשב בנימוקי הנתבעות, אין מקום לערוך
- 8 את חישוב אובדן כושר ההשתכרות של התובע עפ"י השכר הממוצע במשק או בקירוב לו ועל כן
- 9 הנני רואה לנכון להעמיד את בסיס שכרו הממוצע של התובע על סך של 10,000 ₪.
- 10 43. אם כי התובע צעיר בשנים, התובע החל לכתוב את סיפור חייו (כאשר התובע השתחרר לפני
- 11 למעלה מ 5 שנים מצה"ל) והוכחו נתונים אישיים ממשיים וכבדי משקל שמצדיקים סטייה
- 12 מחישוב עפ"י השכר הממוצע במשק או בקירוב לו.
- 13 44. חישוב אקטוארי מלא עד גיל 70 (התובע עצמאי), מקדם היוון 301.74 לפי נכות תפקודית
- 14 בשיעור של 8% והכנסה בסך של 10,000 ₪ בחודש מגיע לסך של 241,389 ₪
- 15 החישוב נערך בהנחה שהתובע עצמאי ועל כן התובע אינו זכאי לפיצוי בגין זכויות סוציאליות.
- 16 45. בהתחשב בנכותו התפקודית של התובע וגילו הצעיר, הנני רואה לנכון להורות על פיצוי התובע
- 17 בגין רכיב נזק זה בשיעור של 50% מהחישוב האקטוארי המלא לסך של 120,694 ₪.

עזרת הזולת לעבר ולעתיד:

- 18
- 19 46. בת"א 31856-03-20 פלונית נ' הפניקס, נקבע:
- 20 "הפסיקה קבעה לא מכבר כי פיצויים בשל עזרת הזולת מצריכים ראיות קונקרטיות לראיה
- 21 ראו ת"א (שלום ת"א) 31856-03-20 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ, שם
- 22 נקבע: "הלכה פסוקה, כי פיצויים בשל עזרה ייפסקו בהסתמך על ראיות שיובאו בפני בית
- 23 המשפט, כאשר עזרת בני משפחה תזכה בפיצוי רק כאשר יוכח כי חרגה בהיקפה מהעזרה
- 24 המקובלת בין בני משפחה. כפי שנכתב בספרו של המלומד ד. קציר, "פיצויים בשל נזק גוף"
- 25 (מהדורה שלישית, תשנ"ג-1993), בעמ' 416: "אמת נכון הוא, שכאשר בן משפחה נקלע
- 26 למצוקה יש לצפות מבן זוגו, ואולי אף מבני משפחה אחרים, לעזור ולסייע לו ככל יכולתם.
- 27 כאשר עזרה זו אינה חריגה מבחינת היקפה ומהותה מהעזרה המושטת על-ידי בן זוג אחד

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

1 לרעהו או בין בן משפחה אחד למשנהו במהלך חיי היום יום על תהפוכותיהם, ייתכן שאז אין
2 לתרגם זאת למונחים כספיים" (ראו גם רע"א 7361/14 פלונית נ' פלוני [נבו, 6.1.2015]). 53.
3 לעניין שיעור הפיצוי, נקבע כי יש להעמיד את הסכום על שיעור נאות (ראו ע"א 93/73 שושני
4 נ' קראוז ואח' [נבו, 27.12.1973]), וכי ניתן לפסוק סכום פיצוי גלובלי כאשר לא הוצגו נתונים
5 אובייקטיביים (ע"א 515/83 עגור נ' אייזנברג ואח' [נבו, 26.2.1985]).

6 47. התובע לא העסיק או מעסיק עזרה בשכר.

7 48. התובע לא זימן כל עד (כדוגמת הורה) שסייע לו כביכול בתקופת אי הכושר או עתה.

8 49. מאחר ולא הוצגו נתונים אובייקטיביים לעבר ולעתיד ברכיב נזק זה ובהתחשב בתקופת אי
9 הכושר לאחר התאונה והניתוח, הנני רואה לנכון לפסוק לתובע פיצוי גלובלי ברכיב נזק זה בסך
10 של 10,000 ₪.

11 הוצאות ונסיעות:

12 50. התובע לא הציג ראיות בנוגע להוצאותיו.

13 51. בהתאם לחוות דעתו של המומחה, טיפוליו של התובע מכוסים בסל הבריאות.

14 52. יחד עם זאת, הנני רואה לנכון לפסוק לתובע פיצוי בגין רכיב נזק זה באופן גלובלי בסך של 3,000
15 ₪.

16 כאב וסבל:

17 53. בהתחשב בפגיעתו של התובע ונכותו הרפואית (כולל צלקת), הנני רואה לנכון להעמיד את
18 הפיצוי ברכיב נזק זה בסך של 60,000 ₪.

19 סך נזקיו של התובע:

20 54. הפסד שכר לעבר -

21 55. אובדן כושר לעתיד 120,694 ₪

22 56. עזרת הזולת לעבר ולעתיד 10,000 ₪

23 57. הוצאות ונסיעות 3,000 ₪

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

58. כאב וסבל ₪ 60,000

59. סה"כ ₪ 193,694

אשם תורם:

60. סע' 68 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע:

"(א) סבל אדם נזק, מקצתו עקב אשמו שלו ומקצתו עקב אשמו של אחר, לא תיכשל תביעת פיצויים בעד הנזק מחמת אשמו של הנזק, אלא שהפיצויים שייפרעו יופחתו בשיעור שבית המשפט ימצא לנכון ולצורך תוך התחשבות במידת אחריותו של התובע לנזק; אולם האמור בזה אין כוחו יפה להכשיל הגנה הנובעת מחוזה, ואם חל על התביעה חוזה או דין המגבילים את החבות, לא ייפרע התובע פיצויים למעלה מן הגבול שנקבע כאמור.

(ב) הופחתו הפיצויים לפי סעיף קטן (א), יקבע בית המשפט וירשום את סך כל הפיצויים שהתובע היה יכול להיפרע אילולא אשמו.

(ג) הוראות הסעיפים 11 ו-83 יחולו כל אימת שנמצאו שנים או יותר חבים לפי סעיף קטן (א) על נזק שנגרם לאדם, או שהיו חבים אילו נתבעו לדין."

61. ברע"א 2809/18 רונית קסברי נ' אברהם רוזן נקבע לעניין הטעם שבפסיקת אשם תורם:

"האשם התורם מהווה טענת הגנה הרלוונטית לגובה הפיצוי לניזוק, פועלו הוא בהפחתת הפיצוי לניזוק ולא בחיובו בפיצוי למזיק. לאחר שנקבע כי המזיק הפר את חובתו כלפי הניזוק והוא אחראי לנזקיו, נבחן האשם התורם ע"פ מידת האשם המוסרי של המזיק מול הניזוק, ובהתאם, אם יש להפחית את הפיצויים שעל המזיק לשלם. מבחן האשם המוסרי איננו מתיימר להיות מבחן מדויק, והוא מושתת על שקילת הנכון והצודק, לפי מיטב הערכתו ושיקולו של ביהמ"ש, לאור נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. ° אשמו התורם של הניזוק נשען על שני יסודות. האחד פיזי-סיבתי, ועיקרו בשאלה אם בפועל הוסיפה התנהגות הניזוק על הנזק שהסב המזיק. לכן, בהיעדר קש"ס בין האשם לבין הנזק, הרי שלא נוצר אשם שבגינו ראוי להפחית מסך הפיצוי בו חב המזיק. השני הוא יסוד נורמטיבי, ועיקרו בבחינת ממד האשם בהתנהגות הניזוק. האשם העצמי של הניזוק נבחן ע"פ התנהגותו כלפי עצמו. בעוד התרשלות יוצרת אחריות של המזיק נבחנת ע"פ חובת המתרחש כלפי הזולת, האשם העצמי בוחן את מידת הזהירות בה צריך אדם לנהוג כלפי עצמו וכלפי רכושו. הקש"ס הפיזי שנבחן הוא בין מעשי הניזוק לבין הנזק שנגרם לו-עצמו, בעוד שבאשם יוצר-אחריות יבחן קש"ס בין מעשי המזיק לבין נזקיו של הניזוק."

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

62. בעניינו אנו, התובע טען בתצהירו שבעת קרות האירוע, רץ ולפתע נפל לבור. בדו"ח מד"א נרשם: " שתה מעט אלכוהול, רץ מעד ונפל".

63. התובע ניסה לתקן עדות זו בחקירתו הנגדית כאשר טען שהיה בהליכה מהירה (ר' עמ' 8 ש' 3-8 לפרוטוקול), אך לאור האמור בתצהירו ובדו"ח מד"א בזמן אמת, איני מקבל שינוי גרסה זה של התובע.

64. בכל הנוגע לטענת הנתבעות שהתובע שתה אלכוהול, התובע אינו מכחיש זאת בעדותו, אך טוען ששתה קצת אלכוהול (ר' עמ' 9 ש' 1-2 לפרוטוקול). האמור מתיישב עם מה שנרשם בזמן אמת בדו"ח מד"א. משכך, איני סבור שלטענה זו משקל משמעותי בקביעת האשם התורם.

65. אוסיף ואציין שאיני מקבל את טענת הנתבעות ביחס לרישום בחדר מיון שהתובע היה אגריסיבי עקב שתיית אלכוהול. ראשית, האמור לא נרשם בדו"ח חדר מיון. שנית, התובע הסביר זאת שהתנהגות זו ככל הנראה נבעה כתוצאה מהכאבים העזים שסבל מהם.

66. בת"א (י-ם) 23871-03-24 פלוני נ' עיריית ירושלים נקבע אשם תורם לתובעת בשיעור של 30% בהתחשב בזאת שריצה, בפרט בשעות הערב, דורשת תשומת לב מוגברת לסביבה. בת"א (ת"א) 7579-04-13 זאבי נ' חברת גני יהושע בע"מ, נקבע לתובעת שרצה בשעות היום אשם תורם בשיעור של 20%. בת"א 49989-06-20 פלוני נ' עיריית ר"ג, נקבע אשם תורם למי שרצה ברחוב שאינו מוכר לה בשעת לילה מאוחרת בשיעור של 35% ובת"א 36608-03-20 פלוני נ' כפר קרע נקבע אשם תורם בשיעור של 25% לנפגע שרץ בלילה בכביש. לעומת זאת בשני מקרים לדוג' של ריצה בשעות היום נקבע אשם תורם של 15% (ר' ת"א 26345-10-11 בלעיש נ' חברת הגיחון בע"מ ות"א 72321-03-19 פלוני נ' עיריית חולון).

67. לאור כל המפורט לעיל, בהתחשב בגילו הצעיר של התובע במועד קרות האירוע ובהתחשב בכך שמצאתי שרץ בשעות הלילה, הנני רואה לנכון להשית על התובע אשם תורם בשיעור של 25%.

סוף דבר:

68. לסיכומם של דברים, סך הפיצוי המגיע לתובע, לאחר ניכוי אשם תורם, מגיע לסך של 145,270 ₪.

69. לסכום זה יש להוסיף החזר הוצאות אגרת בימ"ש, החזר הוצאות מומחים (בכפוף להצגת אישור בדבר התשלום) ושכ"ט עו"ד בסך של 34,284 ₪.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 58285-07-23 פלוני נ' עיריית אור עקיבא ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הסכומים ישולמו תוך 30 ימים.
- 2 זכות ערעור לבימ"ש מחוזי מרכז – לוד תוך 60 ימים.
- 3
- 4 ניתן היום, ל' אב תשפ"ו, 13 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.
- 5

נועם רף, שופט

6
7

